No. 2422 Zaterdag 14 Juni 1930. 47ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad : Pastorie Otrabanda, Tel. 507
Administratie : St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50 voor elken regel meer 10 cts.

Opleiding en uitzending van Ambtenaren naar West-Indie en hun verkkring aldaar.

In No. 5 van het *Indologen-blad*, orgaan der Indologen-vereeniging te Leiden, geeft mr. F. G. SCHALKWIJK, oud-recht. ambt. in Suriname en Curaçao, op verzoek der redactie enkele opmerkingen ten beste over bovenstaand onderwerp.

Opleiding voor gedetacheerde West-Indische Ambtenaren, althans van overheidswege, bestaat niet of nog niet, zegt schrijver.

Kennis van talen, recht, bestuursinstellingen, zeden, gewoonten, alles wat aan de beroemde Leidsche Universiteit door de beste harer leermeesters wordt onderricht, het is om deze kennis dienstbaar te maken aan het moeilijk ambt in Oost-Indië.

„Van een dergelijke systematische opleiding van naar West-Indië uit te zenden bestuurs- en rechterlijke ambtenaren is vooralsnog geen sprake. Is er een gouvernements-secretaris, een districts-commissaris noodig voor Suriname, een lid van het hof van Justitie, voor hoofdonderwijzers, landbouwkundigen, de sollicitanten worden als voor een gewone Rijks- provinciale of gemeentebetrekking als regel per advertentie opgeroepen en het Departement van Koloniën kiest uit hen.

Tot de jongeren in jaren behooren de sollicitanten dikwijls niet: het zijn de hoogere ambten waarin als regel door uitzending wordt voorzien, waarvoor eenige ervaring geëischt mag worden, vogels van diverse pluimage en niet zelden zij, die begeerig onze Koloniën te willen kennen, in hun jeugd de gelegenheid niet hebben gehad of hebben laten voorbijgaan om zich naar Oost Indië te laten uitzenden. Eenige speciale kennis of opleiding, als voor Oost-Indië, wordt niet gevraagd. Het aanbod van goede krachten is als regel gering en het Departement kan veelal op dat punt niet te kieskeurig zijn.

De uitzending geschiedt als regel tijdelijk en voor niet langer dan een vijf, zes jaren."

Speciaal voor de uitgezondenen, maar ook in niet mindere mate voor de kolonie zelf zijn daaraan bezwaren verbonden, en wel soms groote bezwaren.

Daarom zegt schr. verder:

„De tegenstelling met de voor Oost-Indië opgebouwde bestuursorganisatie, gij zult het toegeven, is schril. Kan Oost-Indië beschikken over behoorlijk opgeleide jongemenschen, wien een werkkring wacht, waarin zij een levens-positie kunnen vinden en die hun op het eind verzekert van een behoorlijk pensioen, West-Indië moet zich behelpen met uitzending van menschen, wellicht van grootere levenservaring, doch die voor hun taak in de tropen niet zijn voorbereid, zonder uitzicht op pensioen en met een hoogst onzekere toekomst bij terugkeer in Nederland. Als ik het nog scherper formuleeren mag, tegenover het Oost-Indische *beroepscorps* staat een West-Indisch *corps van tropische dillettanten*." — (cursiveering van ons A. d. C.)

De qualificatie „dilettanten" bedoelt natuurlijk niet eenige afbreuk te doen aan de bekwaamheid der ambtenaren, wil alleen maar zeggen dat ze niet speciaal voor de West getraind zijn.

Schr. vraagt dan: van waar dit verschil, en behoort dit te blijven bestaan? De reden van het verschil zoekt schr. in de zoo verschillende staatkundige opbouw van Oost en West. „Stond in Oost-Indië het Nederlansch gezag, als overheerscher meest voor de taak met eigen ambtenaren die talrijke in taal, recht en zeden zoo verscheidene volksgemeenschappen te besturen, de West Indische Koloniën daarentegen zijn van huis uit Europeesche volksplantingen, welke gerechtigd en geschikt zijn om, onder toezicht van het Nederlandsche Opperbestuur, zich zelf met veelal eigen krachten te besturen. Alleen waar of wanneer de geschikte elementen in eigen kring ontbraken, had het moederlandsche bestuur de taak daarin aanvullender wijze te voorzien. Voor een Nederlandsch in Nederland systematisch opgeleid ambtenarencorps was hier daarom minder plaats. Er was ook minder behoefte aan, omdat de Hollandsche ambtenaar, in een samenleving kwam beheerscht door grootendeels hetzelfde recht als in het Moederland gold en waarvan ook het karakter veel meer overeen kwam met de omgeving, welke hij verlaten had."

In de laatste jaren echter zijn niet alleen in Oost-Indië, maar ook in West-Indië de toestanden niet onbelangrijk gewijzigd : — in Suriname vooral door de immigratie van Aziaten, ten gevolge van het gebrek aan arbeidskrachten, in Curaçao speciaal door de vestiging van petroleum maatschappijen, op het hoofdeiland en op Aruba, met haar sleep van employés, en arbeiders van allerlei nationaliteiten, meest Hollanders, Engelschen en Venezolanen.

„Ook, zegt schr. heeft de verhouding tusschen de Curaçaosche bevolking en het Hollandsche bestuurselement den laatsten tijd veel van hare vroegere gemoedelijkheid verloren. Meer dan ooit zijn ook voor Curaçao bestuurskrachten noodig van groote ervaring en met behoorlijke kennis van de landstaal, het Papiamento en het veel gebezigde Spaansch." Zal er met het oog hierop ook voor de naar West-Indië uit te zenden ambtenaren niet een zekere opleiding noodig zijn?

Een Comité, waartoe ook de hoogleeraaren, de Mrs. VAN VOLLENHOVEN VAN BLOM en Dr. FLU behooren, antwoorden bevestigend en vandaar de „West-Indische leergang" verleden jaar opgericht en die voor Suriname o. m. omvat eenige kennis van het Neger-Engelsch, Britsch Indisch en Javaansch, en voor Curaçao het Spaansch en Papiamento.

„Het Departement van Koloniën heeft de medewerking van den Leergang in beginsel aanvaard en zoo wordt thans bijv. aan de militaire politie-troepen, welke te Nieuwersluis voor Curaçao worden opgeleid, wekelijks onderricht gegeven in laatstgenoemde, in Curaçao inheemsche talen."

Doch, zegt schr. nu komt een andere vraag aan de orde : kan men bij dezen staat van zaken op den duur blijven volstaan met wat ik boven noemde een „dilettantencorps" en dan ook, of het redelijkerwijze mogelijk is deugdelijk-opgeleide en voorbereide ambtenaren uit te blijven zenden voor een tijdvak van een zoo beperkt aantal jaren en deze, na beëindiging van hun diensttijd, dan weder aan hun lot over te laten.

Mij dunkt, dat alleen reeds uit een oogpunt van zuinigheid een dergelijk stelsel te veroordeelen zijn zou. —

Voor een gedeelte zou in deze moeilijkheid voorzien kunnen worden door de detacheering van Hollandsche ambtenaren tot het uiterste te beperken en voor het overige in de vraag naar ambtenaren te voorzien door krachten uit de Kolonie zelve, ter plaatse bekend, wier belang het vanzelf medebrengt in gouvernementsdienst tot den pensioengerechtigden leeftijd te blijven.

In de lagere rangen immers wordt in West-Indië evenals in Oost-Indië reeds van oudsher voorzien door „kinderen van het land", doch ook de hoogere rangen zijn tot dusverre voor intelligente Surinamers en Curaçaoers — en die zijn er velen— niet gesloten geweest.

„Dat echter in alle bestuursposten in Suriname en Curaçao door inheemsche krachten zou kunnen worden voorzien is uitgesloten. Ware het alleen maar daarom, omdat het voor de betrekkelijk kleine gemeenschappen in West-Indië steeds wenschelijk is geacht, dat althans de hoogste ambten worden bezet door Hollanders, van wie verwacht kan worden dat zij boven plaatselijke belangen en daardoor onpartijdiger tegenover de verschillende elementen der bevolking staan.

Met deze omstandigheden voor oogen heb ik daarom een ander voorstel gedaan en wel om het Oost-Indische bestuurscorps (ook hier de rechterlijke macht inbegrepen) om te zetten in een algemeen Indisch bestuurscorps en de leden daarvan dienstbaar te maken voor Oost- zoowel als voor West-Indië, eene gedachte, die in zooverre niet nieuw is, omdat zij reeds eeniger mate verwezenlijkt is bij de koloniale troepen, waarvan de officieren beurtelings zoowel in Oost- als in West-Indië worden gedetacheerd, een maatregel, waaraan o. a. het Militair Hospitaal te Paramaribo de herinnering aan tal van voortreffelijke officieren van gezondheid te danken heeft. Bij verwezenlijking hiervan vervallen niet alleen de in de praktijk zeer groote, persoonlijke bezwaren aan tijdelijke uitzending verbonden, doch men verkrijgt tevens het voordeel van tropisch goed toegeruste, behoorlijk opgeleide ambtenaren met geregelde verloven en een wel verzekerde toekomst. De innerlijke rust van de West-Indische bestuurselementen zal hiermede zeker gediend zijn.

Zij onder de „Indologen", die aan West-Indië de voorkeur schenken, zouden dit reeds bij de opleiding te kennen kunnen geven en naast de algemeene Oost-Indische opleiding enkele vakken kunnen kiezen welke hen in het bijzonder geschikt maken voor een verblijf in West-Indië. Het is reeds een stap in de goede richting, dat in den laatsten tijd meer en meer de gewoonte wordt gevolgd bij de uitzending naar West-Indië de voorkeur te geven aan personen met Oost-Indische ervaring, waardoor althans dit wordt bereikt dat het gouvernement de beschikking verkrijgt over ambtenaren, die, evenals hun gezin niet geheel onervaren staan tegenover tropische toestaanden.

Maar de bezwaren aan de tijdelijke detacheering verbonden— en ik acht die niet gering — zijn op die wijze nog niet opgeheven.

Mij schijnt, in alle bescheidenheid, het door ons voorgestelde een redelijke oplossing te zullen kunnen geven voor tal van bezwaren aan het huidigesysteem van detacheering voor WestIndië verbonden. Intusschen besef ik, dat de verwezenlijking van mijn plan grootendeels afhankelijk is van de instemming welke het vindt bij de belanghebbenden zelf, d. w. z. bij de huidige Oost-Indische bestuursambtenaren en bij U, Indologen, wien bij de keuze van Uw beroep vermoedelijk alleerst een werkkring in. Oost-Indië voor oogen heeft gestaan"

Schr. is er echter zeker van, dat men zich over een korter of langer verblijf in onze West met haar zoo eigen, aantrekkelijk karakter, nimmer zal beklagen.

Over de verdediging van Curaçao.

Een onderhoud met den Commandant van H. M. „Hertog Hendrik."

„De Tijd" schrijft 10 Mei ll.

Na een verblijf van elf maanden is Hr. Ms. „Hertog Hendrik" wederom in het Moederland gearriveerd en het schip is Vrijdagavond 8 Mei op de reede van Nieuwediep aangekomen. Daar in verband met dit buitengewoon lang verblijf in de West en de taak, die het schip aldaar te vervullen had, tal van vragen waren opgekomen, heeft een medewerker van de „N.R. Crt." zich in verbinding gesteld met den commandant, kapitein-luitenant ter zee Bosma, die met de grootste bereidwilligheid de gevraagde inlichtingen verstrekte.

Wij ontleenen aan de verklaringen van den commandant een en ander, doch vestigen in dit verband allereerst de aandacht op het volgende : bij de uiteenzetting van haar vlootplan voor de eerstvolgende tien jaren heeft de Regeering de vorige week aan de Tweede Kamer medegedeeld, dat er voor een blijvende stationneering in West-Indië noodig zijn een flottielje-vaartuig, in grootte ongeveer gelijk aan de thans tot de zeemacht in Oost-Indië behoorende „Flores" en „Soemba" en twee torpedobooten van plus minus 300 ton, geschikt voor bekruisingsdiensten.

Ziehier nu wat de „N.R.Crt." uit het onderhoud met den commandant van de „Hertog Hendrik" meedeelt :

Onze vraag of de commandant het noodzakelijk achtte in de West een oorlogschip gestationneerd te houden, werd dan ook door kolonel Bosma bevestigend beantwoord. En dat schip, aldus de kolonel, behoeft niet in de eerste plaats een groot schip te zijn, doch wel moet het gevechtswaarde bezitten. Ook alweer niet om politiediensten te verrichten, maar uitsluitend omdat een betrouwbaar schip, dat gevechtswaarde bezit, de bevolking een gevoel van veiligheid en rust geeft, de wetenschap dat Nederland hen niet vergeet en hen zoo noodig beschermen zal. De taak van zulk een schip moet zijn in de eerste plaats, dat het zoowel ten opzichte van het eigen gebied als ten opzichte van de naburige landen en aan geheel Middel-Amerika bescherming biedt. Curaçao is de belangrijkste haven van de Caraíbische zee ; niet zoozeer om het aantal schepen, dat er in en uit vaart, dan wel doordat het een centraal punt is geworden. Het is de plaats, waar alle mailverbindingen met het gansche Nederlandsche gebied in den West-Indischen archipel samenkomen.

Ook aan de westkust van Amerika wonen veel van Curaçao afkomstige handelaars, die dus ook de Nederlandsche bescherming van noode hebben. Curaçao is daardoor in de laatste jaren meer en meer een internationaal centrum geworden. De bevolking daar is zeer heterogeen; lang niet allen zijn van Nederlandsche afkomst. Nochtans voelen zij zich onder het Nederlandsche bestuur zeer op hun gemak, mits men rekening houdt, dat hun mentaliteit anders is dan van de West Europeanen. Men ziet daar gaarne, dat er notitie van hen wordt genomen en vandaar dat de Marine daar buitengewoon populair is en men het verblijf van een oorlogsschip zeer op prijs stelde. Men moet niet vergeten — vervolgt kolonel Bosma — dat speciaal voor Curaçao de marine van groote beteekenis is geweest. Op Curaçao en ook te Aruba begint zich een enorme industrie te ontwikkelen, welke ca. 10.000 menschen in dienst heeft en dat zijn lieden van de meest uiteenloopende nationaliteit, uit den aard der zaak onrustigen en zwervers.

Het is daarom gewenscht, dat er in die gewesten een instrument is, dat ontzag inboezemt, maar om hen zoet te houden met een scheepje, dat zij zelve voelen als niet echt te zijn is voor deze menschen verkeerd.

De stand en positie van Nederland wordt bovendien afgemeten naar het uiterlijk en speciaal in Spaansch-Amerika is men op dat uiterlijk vertoon zeer gesteld. Het zijn daar eigenaardige menschen. Zij leven volkomen op hun gevoel en fantasie. De wildste geruchten doen de ronde, welke dikwijls op niets uitdraaien. Men fantaseert er maar op los ; plannen worden gemaakt welke nooit worden uitgevoerd. Niettemin bevat een dergelijk fantastisch gerucht meestal een kern van waarheid. Men begrijpt van hoe groote beteekenis het is voor een bevolking met dergelijke mentaliteit dat er een schip aanwezig is, dat als volwaardige vertegenwoordiger van Nederland kan worden beschouwd. Hierdoor wordt het aanzien van Nederland hoog gehouden en dat zal er in de eerste plaats toe bijdragen, dat de rust en orde op de eilanden wordt gehandhaafd. Maar dit oorlogsschip moet niet als politieschip optreden. Daarom is het van het grootste belang, dat door de aanwezigheid van een oorlogsschip de politioneele toestand in de West in orde is. In dit verband bepleitte kolonel Bosma ook het beschikbaar houden van een garnizoen op de eilanden Curaçao en Aruba. Men vergete niet, dat de Benedenwindsche eilanden zich uitstrekken over een slechts klein gebied, dat ver van het moederland niet kan teruggrijpen naar de hulpmiddelen, waarover het moederland uit den aard der zaak kan beschikken. In Nederland heeft men binnen enkele uren de gewenschte hulp bij de hand.

Op Curacao hebben wij de grootste petroleumindustrie van de wereld, en zooals hier boven reeds gezegd, op Aruba begint deze zich ook te ontwikkelen. Deze laatste wordt met Amerikaansch geld gefinancieerd en breidt zich geweldig uit. Zij zal straks ongetwijfeld die van Curacao ter zijde treden. Dit geeft aan ons gebied een internationaal karakter.

Twee grooten onder de menschen.

FRIDTJOF NANSEN.

Een wereldfiguur is 13 Mei jl. weer van het tooneel verdwenen, FRIDTJOF NANSEN, groot als poolvorscher, maar ook groot als mensch is heengegaan, achterlatend den onverwelkbaren schat van tweevoudige dankbaarheid, hem verschuldigd door de wetenschap voor den arbeid in het hooge Noorden verricht en door de honderdduizenden die door zijn toedoen in de na-oorlogsche jaren uit krijgsgevangenschap weer naar hun vaderland konden terugkeeren.

Als Noordpoolonderzoeker van onschatbare verdiensten zal de naam van den Noorschen geleerde blijven voortleven evenals later de naam van den modernen Zuidpoolvaarder Byrd.

Maar dan zal de geschiedenis er ook op wijzen hoe de stoere Noor bij zijn werk voor de wetenschap in de gebieden der Noordelijke IJszee met oneindig grooter moeilijkheden te kampen had dan de vooruitstrevende Amerikaan in het eeuwige ijs van Antarctica.

Commander Byrd verrichtte zijn onderzoekingen met een talrijke en goeduitgeruste expeditie, had speciaal voor dit doel geconstrueerde vliegtuigen ter beschikking en bleef in voortdurende verbinding met de buitenwereld door een uitstekende draadlooze installatie; dr. Fridtjof Nansen daarentegen vertrok naar het hooge noorden met slechts enkele trouwe gezellen in een klein en gebrekkig toegerust schip en eerst drie jaren later vernam de wereld met vreugde dat de groote onderzoeker in den drie-jarigen strijd tegen sneeuw en ijs als overwinnaar was teruggekeerd.

Maar, zooals gezegd, nóg grooter verdiensten verwierf Nansen zich toen hij de zichzelf opgelegde taak in dienst van de wetenschap reeds had verricht.

Na den oorlog trad hij in dienst van de menschheid en na mede den stoot te hebben gegeven tot het oprichten van den Volkenbond was zijn leven en werken er op gericht het lijden der oorlogs-slachtoffers te verzachten.

De door hongersnood geteisterde gebieden van het door oorlog en revolutie ontwrichte Rusland golden zijn eerste zorgen; de uit Turkije verdreven Grieken, de honderduizenden vluchtelingen uit Rusland en Armenië, zij allen vonden bij hem een onbaatzuchtig pleitbezorger en beschermer.

Zijn naam is voor altijd verbonden aan den schoonsten arbeid, die onder toezicht van den Volkenbond is verricht, toen in de na-oorlogsche periode als gevolg van de grenswijzigingen en staten-versnippering tal van menschen zonder rechten als vaderlandsloozen ronddeolden.

Als we eenige cijfers moeten noemen: meer dan 400.000 krijgsgevangenen zijn door toedoen van Fridjof Nansen, weer naar hun vaderland teruggekeerd, ongeveer twee millioen vluchtelingen werden aan een nieuw bestaan geholpen en meer dan twee millioen hongerigen werden van den dood gered.

Is het wonder, dat in de zitting van den Volkenbondsraad het overlijden van den grooten menschenvriend met droefheid werd gememoreerd en dat de Noorsche minister-president verklaarde dat Noorwegen zijn besten zoon en de wereld een van haar grootste mannen had verloren?

Inderdaad, van de groote figuren die in den laatsten tijd van het wereldtooneel verdwenen — wij noemen slechts maarschalk Foch, Clémenceau en Gustav Streseman — is Fridtjof Nansen de grootste.

Zijn menschlievendheid en zijn werk voor de wetenschap hebben hem gerangschikt bij den kleinen kring van hen, die ook door latere generaties in eere zullen worden herdacht. En welzelden zal de Nobelprijs, die in 1922 als blijk van erkenning en waardeering aan professor Nansen werd toegekend, meer verdiend geweest zijn.

***

FRIDJOF NANSEN werd op 10 October 1861 in de omgeving van Christiana, zooals het huidige Oslo toen nog heette, geboren. In de Noorsche hoofdstad bracht hij ook zijn studietijd door en maakte in 1882 op den zeehondenvanger „Viking" de eerste reis naar de IJszee.

Na zijn terugkeer werd hij conservator van de natuurhistorische afdeeling van het museum te Bergen en in 1888 ondernam hij een expeditie door Groenland. Eenige jaren later kon hij een van zijn lievelingsdenkbeelden uitvoeren, doordat de regeering van Noorwegen hem steun verleende bij het uitrusten van een Noordpoolexpeditie. Hij liet hiervoor he stoomschip „Fram" bouwen, liet zich daarmee invriezen in de Siberische IJszee en zich vervolgens met den stroom naar het Noordwesten drijven.

Op 7 April 1895 bereikte hij op hondensleden, tezamen met zijn begeleider Johansen, de tot dien tijd hoogste breedte die ooit door menschen betreden was, namelijk 86.4 graden N. B. Na een avontuurlijken tocht kwam de „Fram" op 2 September 1896 te Hammerfest terug, waar Nansen een enthousiaste ontvangst wachtte. Hij werd benoemd tot hoogleeraar aan de Universiteit te Christiania en vervulde verschillende belangrijke wetenschappelijke functies, ook op Internationaal gebied. Bij de ontbinding van de Unie tusschen Zweden en Noorwegen speelde hij nog een belanrijke rol en in 1907 werd hij Noorsch gezant te Londen. Spoedig echter liet hij de diplomatie weer varen om zich aan wetenschappelijk werk te wijden. Vele boeken en wetenschappelijke studies zijn van zijn hand verschenen.

Mr. P. J. TROELSTRA.

Daags tevoren overleed te Scheveningen de leider der sociaal-democratie in Nederland, Mr. PIETER JELLIS TROELSTRA.

In de vergadering van de Tweede Kamer werd zijn heengaan op warme, hartelijke wijze door den Voorzitter herdacht. Deze sprak als volgt:

Geachte medeleden!

De daareven voorgelezen mededeeling laat onze Kamer niet onbewogen.

Tezamen met wijlen den heer Van Kol in 1897 lid van dit college geworden, is Mr. Pieter Jelles Troelstra behoudens een korte onderbreking, tot 1925 volksvertegenwoordiger gebleven.

Een politieke persoonlijkheid van nationale beteekenis is met hem heengegaan.

Buiten het Parlement was hij de geestdriftige en bezielende leider der sociaal-democratisehe partij, die door hem is geworden en groot geworden.

Zijne in onze vergaderingen gehouden brillante redevoeringen zijn evenzoovele gedenkstukken van blijvende parlementaire waarde.

Niet het minst door zijn parlementairen arbeid slaagde hij er in duizenden volgelingen en vereerders de lichtende kimmen voor te houden van de betere samenleving, die hem voor oogen stond.

Troelstra's eerbiedwekkende strijd voor de verheffing van de arbeiders stempelt hem — trots verdeeldheid van inzicht over zijn optreden — tot een blijvende en historische figuur, ook als lid dezer volksvertegenwoordiging.

En de Minister President sprak daarna de volgende zeer waardeerende woorden:

„Bij de woorden, die gij namens de Kamer gewijd hebt aan de nagedachtenis van haar oud-lid, den heer Troelstra, moge ik mij namens de Regeering aansluiten.

Tientallen leden der Kamer en niet weinige ministers der Kroon, hebben gedurende vele jaren met den overledene in deze vergaderzaal aan de beraadslagingen deelgenomen.

Het gedeelte der oppositie, waaraan hij uitnemende leiding gaf, mocht fier gaan op haar aanvoerder.

Wars van kleingeestigheid, breed van opvatting, met groote oratorische gaven toegerust, was de heer Troelstra een sieraad van het parlement.

Zijn warm kloppend hart voelde voor de nooden des volks; het kon zich verplaatsen en meeleven in den gedachtengang van hen, die met hem van meening verschilden.

Aan zijn uitnemende eigenschappen van geest en hart bewaart ook de Regeering een dankbare herinnering."

Bij alle richtingen, ook die gedurende zijn leven recht tegenover hem stonden, heeft mr. Troelstra een schitterende pers.

Naast Schaepman, Kuyper, Lohman heeft Troelstra het politieke leven van Nederland bij den avond der 19de en den ochtend der 20ste eeuw beheerscht.

Heel Nederland, zegt *Het Huisgezin*, voelt den slag die het treft en het verlies dat het lijdt.

Want Troelstra was, partijman en zelfs fel partijman, een groot Nederlander.

> Mannen, die, welke hun richting of denkwijs ook zij, voor een ideaal strijden zonder persoonlijke winst of voordeel na te streven, hebben aanspraak op aller erkentelijkheid, omdat ze een eer zijn voor den Nederlandschen naam niet slechts, maar werken aan de verheffing en grootmaking van hun volk."

„Mr. Troelstra, schrijft *Het Centrum*, is geheel zijn leven een werker en een strijder geweest .... Aan Troelstra heeft de S. D. A. P. grootendeels haar ontstaan, haar organisatie en haren groei te danken. Men kan zich haar niet denken zonder hem.

Zijn veelzijdige begaafdheid als redenaar, als schrijver, als organisator verschafte hem in en buiten het Parlement een ongemeenen invloed, en zoo werd hij voor zijn partij, wat Dr. Schaepman, Kuyper en anderen voor de hunne zijn geworden en geweest: de sterke man, de baanbreker, die voor geen moeilijkheden terugdeinsde en die door de macht van zijn woord bij zijn volgelingen wist over te storten, wat hem zelf brandde in de ziel. Dat teleurstellingen hem niet bespaard zijn gebleven, dat hij meer dan eens zich heeft vergist in zijn kijk op de staatkundige en maatschappelijke verhoudingen, en dat de sociaal-democratie niet geworden is, wat hij blijkbaar had gedacht en gehoopt, dat zij worden zou, vindt voornamelijk zijn oorzaak in de zwakheid en de principieele fouten van het socialisme zelf. Aan den grondslag, waarop Troelstra bouwde, en waarop hij onmiskenbaar veel tot stand wist te brengen, ontbrak de noodige hechtheid. En dit moet onvermijdelijk tot ontgoocheling en verkeerde gevolgtrekkingen leiden. Maar hoezeer dit het geval moge zijn geweest, onbetwistbaar is in den stichter der S. D. A. P. een man van groote talenten heengegaan, en — wat niet minder zegt — een man, die zonder daarbij op eigen belang of voordeel bedacht te zijn, zich ten volle gaf aan de zaak, welke hij meende te moeten dienen."

De Maasbode noemt hem in velerlei een voorbeeld voor alle politieke werkers, een voorbeeld van toewijding, opoffering, doorzettingsvermogen, geestdrift en tactiek .... een politiek leider met een zeldzame combinatie van kwaliteiten.

Even als Kuyper ook, was Troelstra meer volksleider dan staatsman, meent de *N. R. Crt.* Evenals Kuyper en Lohman heeft hij daarbij het groote geluk gehad een roeping te volgen, waarvoor hij veel heeft prijs gegeven en wat anders het geluk der menschen pleegt uit te maken.

Waarlijk over Troelstra's hoofd is te veel leed gevaren, schrijft Het Vaderland, na een terugblik te hebben geworpen op het leven van den grooten leider van de S. D. A. P. Op de vraag of als compensatie daar tegenover staat, dat hij veel heeft bereikt, antwoordt het blad:

> Ja, als men dat in dien zin bedoelt, dat hij groot aandeel gehad heeft in de verbetering van de positie van de arbeiders, die zich in de laatste dertig jaar heeft voltrokken; neen, als men daarmee zou vragen, of hij voor het socialisme veel heeft bereikt.

Zoolang als opoffering voor een groot ideaal tot hoogstaand mensch stempelt, zal Troelstra tot de allergrootsten gerekend moeten worden. Want daarvoor heeft hij alles ten beste gegeven, de vijf talenten die hem waren geschonken, daarvoor heeft hij niets ontzien, ook eigen gezondheid niet, en na meer werken dan de sterkste man vermag, is voor hem te spoedig de nacht gekomen, waarin niemand meer werken kan.

Wij brengen zijn nagedachtenis eerbiedige hulde, en al zal hij zeker door de massa, voor wie zijn naam tooverwoord was en die hem persoonlijk gekend heeft, niet vergeten worden, zijn naam zal ook blijven leven in onze historiebladen. Hoeden af, Nederlanders, een groot man is van ons heengegaan.

Requiescat in pace.

En *De Telegraaf* schrijft nog:

Troelstra blijf leven in de harten van duizenden en duizenden arbeiders, die aan zijn onvermoeid strijden niet alleen materieele lotsverbetering hebben te danken, maar wien hij de wegen wees naar hooger menschen-waarde en daardoor naar geluk.

INGEZONDEN.

Buiten verantwoordelijkheid van de redactie

Mijnheer de Redacteur, gelieve mij een plaatsruimte in Uw veel gelezen blad te willen verleenen voor de volgende opmerkingen.

In de LA UNION van den 28sten Mei l. l. verscheen een stuk door „Jan Publiek" geteekend, waarin deze zeer juist de karakters en handelingen van verschillende ambtenaren, die in het Departement van den Sub-Ontvanger werkzaam zijn, beschrijft.

„Jan Publiek" zegt dat de Sub-Ontvanger vlug geld kan innen en reçu's teekenen. Dat vind ik ook. Maar van den anderen kant moet ik zeggen dat zijn persoon niet al te goed op de hoogte is van de reglementen en verordeningen van I. U. D. of zoo ik mij vergis, het de particulieren opzettelijk moeilijk maakt.

Een tijdje geleden liet ik een inklaring doen voor eenige vrije goederen. Bij het halen van mijn V. A. door een een jongen, liet de S. O. weten dat de goederen niet vrij van Invoerrechten zijn. Ik schreef op de aangifte voor welk doel de goederen bestemd waren, waardoor ze volgens de bepalingen voor zulke goederen vrij van invoerrechten moesten zijn. Ook dezen keer kwam de jongen met de aangifte ongeteekend terug en het was reeds vier uur. Mijnheer de Redacteur, een groot deel van die goederen moest ik dien zelfden avond naar Aruba verschepen, volgens een overeenkomst met een klant aldaar. Ik liep dus groot gevaar met die goederen te blijven zitten, want de kooper kon weigeren ze aan te nemen, daar het mij onmogelijk was ze op den overeengekomen dag te leveren. Den volgende dag ging ik persoonlijk naar den S. O. toe en na een lange discussie werd mijn vrije aangifte geteekend.

Hiermede is veel van mijn kostbaren tijd verloren gegaan; van de ontevredenheid van den klant op Aruba niet gesproken.

Een anderen keer liet ik een inklaring doen voor een drie duizend gloeilampen. Na een uur of drie kwam de jongen terug met de boodschap dat die lampen volgens den S. O. niet vrij van invoerrechten zijn. Er viel niets anders aan te doen dan persoonlijk naar den S. O. te gaan en die zaak te regelen. Daar aangekomen, vroeg deze mij waarvoor die gloeilampen waren. Ik antwoordde: „Voor electrische verlichting; worden ze voor andere doeleinden gebruikt?" — „Dat moet je niet zeggen, want ze kunnen ook voor radio gebruikt worden; schrijf nu maar op de aangifte dat ze voor electrische verlichting bestemd zijn!"

Nu Mr. de Redacteur, als de S. O. zooiets niet opzettelijk doet, dan kan ik mij niet voorstellen dat een Sub-Ontvanger, die goed op de hoogte moet zijn van allerlei goederen, kan denken dat iemand eenige duizenden gloeilampen gaat bestellen voor radio, hier op Curaçao.

En het is bovendien bespottelijk te denken dat radiolampen zoo goedkoop zijn.

Nog iets anders.

Ik diende een transitopaspoort in voor eenige glazen ruiten, waarvan ik het factuur niet ontvangen had. Bij de visitatie bleek dat ze heelemaal stuk waren. Ik ging onmiddellijk naar den S.O. toe om het bedrag dat ik gedeponeerd had op te vorderen. Maar deze wist niet wat te doen om mij het geld terug te betalen. Hij raadpleegde van Bruggen, een jongeman die zeer goed op de hoogte is van zaken met betrekking tot I. U. D., en toen deze hem zijn meening gaf zei hij: „Neen, dat niet"

Enfin na een kwartiertje verwees hij mij naar den Inspecteur.

Een vier, vijf treden op, dan een bocht en weer een stuk of vijf treden op, een gangetje door en ik bevond me voor het privékantoor van den Inspecteur.

Deze was er helaas, nog niet.

Dus weer aan het werk en een uurtje later terug.

Om half drie kwam ik terug; dezen keer was de Inspecteur er wel. Even aan de deur geklopt en na een „Ja" binnengeloopen. De Inspecteur hoorde mij aan, bekeek het transitopaspoort van alle kanten en zei" Je moet restitutie hiervoor vragen."

Ofschoon deze meening van den Inspecteur mij verwonderd deed opkijken, besloot ik restitutie te vragen voor het geld dat ik als waarborg gedeponeerd had.

Eén ding verwondert mij en dat is: dat de S. O. niet weet wat te doen in zoo'n geval en dat de Inspecteur restitutie daarvoor laat vragen.

Volgens mijn bescheiden meening moet die post in de vrachtlijst worden afgeschreven. Hoe geschiedt dit als restitutie hiervoor verleend wordt? Restitutie moet volgens mij gevraagd worden voor betaalde invoerrechten en niet voor geld gedeponeerd op transitopaspoort.

In elk geval Mr. de Redacteur, met al deze kleinigheden gaat veel tijd verloren.

Een ander punt; Men stempelt de facturen af om te voorkomen dat de zelfde goederen tweemaal ingeklaard worden. Een prachtig idee, als de handelaren slechts het origineel van het factuur kregen; maar dat is niet het geval. Ze kunnen dus een inklaring doen met een copie van het factuur en ze daarna verscheuren en in de prullenmand gooien, want die hebben ze toch niet meer noodig voor hun archief. Dus een prachtig maar toch mank idee.

Mr. de Redacteur ik betuig U mijn beleefden dank voor de verleende plaatsruimte, in de hoop dat er spoedig een hervorming in de Douane moge plaats hebben.

Een Ontevredene.

BERICHTEN

Mgr. Vuylsteke.

't Zijn reeds zes weken dat onze hoog vereerde Apostolisch Vicaris, Mgr. Vuylsteke, aan 't ziekbed gekluisterd ligt. Doch ondanks het moeilijke van de positie, gevoelt Monseigneur zich zoo goed als ooit te voren. Veel wordt er voor Mgr. gebeden; de belangstelling die Mgr. uit alle rangen der maatschappij ondervindt is buitengewoon. Met spanning wachten wij het oordeel van den dokter af, wanneer over enkele weken Mgr uit zijn verband zal verlost worden. De H. Theresia verwerve voor Mgr. een volkomen herstel.

K. S. A.

Wegens drukke werkzaamheden heeft Mgr. VUYLSTEKE den W. E. Pater J. VERRIET, onder wiens leiding de K. S. A. tot stand kwam ontheven van het adviseurschap en den W. E Pater M. HULSMAN benoemd tot geestelijk adviseur van deze jeugdige vereeniging.

H. Schotborgh.

Bij Proclamatie van 2 Juni ll. maakt Zijne Excellentie Gouverneur VAN SLOBBE aan de ingezetenen bekend, dat bij Koninklijk besluit van 10 Mei 1930 de Heer H. SCHOTBORGH belast blijft met het dagelijksch beleid van zaken, gedurende de afwezigheid van Zijne Exc. en is aangewezen om volgens artikel 22 van het Regeeringsreglement in de bij dat artikel bedoelde gevallen als waarnemend gouverneur op te treden.

Koloniale Raad en de venters.

Woensdag 28 Mei ll. kwam in den K. R. in behandeling de ontwerpkeur tot wijziging van de „Algemeene Politiekeur" 1917, behelzende maatregelen tegen het venten langs den openbaren weg.

Bij de algemeene beraadslagingen verkreeg de heer JOSSY C. HENRIQUEZ het woord en zeide:

In de Memorie van toelichting zegt het Bestuur, dat het aantal vreemdelingen, die zich hier vestigen als venters steeds toeneemt en dat, aangezien het Bestuur eene betere controle op deze vensters noodig acht voor de openbare orde, eene wijziging wordt voorgesteld van de Politie-keur, zooals in dit ontwerp is opgenomen.

De afdeelingen, dezen maatregel al toejuichende in het voorloopig verslag, beschouwen het gevaar van deze immigratie ook uit een economisch sociaal standpunt en wenschen het Bestuur een stap verder te zien gaan.

In verband daarmede geven dan ook de afdeelingen te kennen, dat een aanzienlijk deel van de bevolking reeds nadeelige gevolgen van deze immigratie heeft ondervoeden en daarvan nog nadeelige gevolgen zal kunnen ondervinden.

Naar aanleiding van deze opmerking der afdeelingen veroorloof ik mij de vrijheid de volgende vraag te stellen aan den gemachtigde van den Gouverneur:

Is het Bestuur bereid het standpunt der afdeelingen betreffende het sociaal economisch gevaar over te nemen en de toezegging te doen, dat aan vreemdelingen, die zich hier komen vestigen na de inwerkingtreding van deze wijziging geen vergunning tot venten zal worden uitgereikt?

De heer MR. M. VAN DIJK, gemachtigde van den Gouverneur, verkreeg daarna het woord en zeide:

Mijnheer de Voorzitter,

In de eerste plaats, Mijnheer de Voorzitter, breng ik U dank voor den door U tot mij gerichten welkomstgroet.

Naar aanleiding van de vragen, gesteld door het geachte Lid van Uwen Raad, den Heer J. C. Henriquez, heeft het Bestuur, bij monde van mij, als zijn gemachtigde in deze vergadering van Uw College, de eer het volgende te antwoorden;

Het ligt allereerst in de bedoeling van het Bestuur, na eventueele go[edkeuring] en afkondiging van het [be]treffende ontwerp, ten spoedigste [na] algemeene bekendmaking te doen, [dat] zij die op de openbaren weg w[en]schen te venten, daartoe een sch[rif]telijk verzoek moeten indienen bij [het] hoofd der Politie, binnen een nab[ij] het verschiet liggenden datum. D[e] verzoeken zullen aan een nauwke[urig] onderzoek door de politie wor[den] onderworpen, in het bijzonder met [be]trekking tot vreemdelingen. Moch[ten] zich daaronder nog ongewenschte e[le]menten bevinden, wat zich, na [een] scherpe controle daarop, die het B[e]stuur zich sinds geruimen tijd beij[vert] uit te oefenen, vermoedelijk tot [een] gering aantal zal beperken, dan [zal] aan dezen geen vergunning tot vent[en] worden verleend, en deze zelfs uit [het] gebiedsdeel worden verwijderd.

Verder ligt het in de bedoeling v[an] het Bestuur aan verzoekers, die [na] vorenbedoelden datum een verzoek [tot] venten indienen, dezen voorloopig [de] vergunning te weigeren, aangezien h[et] Bestuur van meening is, dat nu ree[ds] een meer dan voldoend aantal stra[at]venters aanwezig is. Eerst dan, wanne[er] eventueel in de toekomst het thans a[an]wezige aantal sterk verminderd mo[cht] zijn, zou het Bestuur er weder t[oe] kunnen besluiten nieuwe vergunni[n]gen uit te geven. Gaarne zal het B[e]stuur dan ter tegemoetkoming aan [het] gevraagde, bij het bepalen van zi[jn] verdere houding ten aanzien van [het] verleenen van vent-vergunningen, m[et] het oog op de financieel-economis[che] zijde van het vraagstuk voor dat de[el] der bevolking, dat daarvan, volge[ns] het inzicht van Uwen Raad, nadeeli[ge] gevolgen ondervindt of kan ondervi[n]den, terzake advies inwinnen van [de] Kamer van Koophandel en Nijverhe[id] alhier.

Diefstal.

In den nacht van Zondag op Maa[n]dag werd in de Zaantjessteeg, Otr[a]banda, de deur opengebroken van [de] werkplaats van den Heer E. Ecke[r,] horlogemaker. Een dertigtal goude[n,] zilveren en nikkelen horloges, alsme[de] een som van ongeveer fl 180 werd[en] ontvreemd. De politie heeft de zaak [in] handen en stelt een onderzoek in.

Ongeluk.

Zaterdagmiddag had de jongeli[ng] C. Visser, werkzaam bij de C. P. I. [M.] het ongeluk een stuk ijzer tegen h[et] hoofd te krijgen, dat door den ho[o]gen druk van een der apparaten [weg] vloog, waaraan hij werkzaam was. [De] slag kwam zoo hevig aan, dat m[en] hem onmiddelijk naar het Sanatori[um] moest overbrengen, waar hij k[ort] daarna aan de gevolgen overle[ed.] Onze hartelijke deelneming aan z[ijn] bedroefde ouders.

Auto-ongelukken.

Zondagavond stapte een Engelsch sprekend werkman I. P. uit een truc[k] ongeveer ter hoogte van „De Hoop[".] Op den weg werd hij gegrepen do[or] een auto die aankwam, met het g[e]volg dat hij zwaar verwond we[rd.] Men vreesde voor hersenschuddi[ng.] Naar het Hospitaal vervoerd overle[ed] hij enkele uren daarna aan de opg[e]loopen verwonding.

Vrijdagmiddag verleden week ware[n] enkele kinderen aan 't spelen op h[et] kerkplein van Otrabanda. Een jonget[je] vloog het plein af de straat op e[n] kwam juist voor een truck terech[t] die in volle vaart aankwam. Ofschoo[n] de chauffeur zijn best deed te stoppe[n,] kon hij toch een aanrijding niet voo[r]komen. Het jongetje werd met ee[n] gebroken been opgenomen en naa[r] het Hospitaal gebracht.

In dezelfde straat werd een vrou[w] aangereden door een auto en baden[d] in haar bloed naar 't Hospitaal ve[r]voerd. Gelukkig bleek de wond nie[t] ernstig te zijn.

Zondagmiddag kwam op den Pi[e]termaaiweg, ter hoogte van de z.g. „santana di auto" een auto in botsin[g] met een fiets. De fietsrijder, een E[n]gelschman, vloog op den grond e[n] werd ernstig aan zijn gezicht gewon[d.]

Brand op de Isla.

Dinsdagavond omstreeks kwart vo[or] acht weerklonk de alarmfluit van d[e] Isla. Door een onbekende oorzaak w[as] er brand ontstaan in „agitators", d[ie] dienen voor de zuivering van de ben[]zine. Twee brandden geheel uit. Ho[og] sloegen de vlammen uit. Tegen h[alf] negen ongeveer was men het vu[ur] meester.

C. P. I. M. en handel.

In aansluiting op hetgeen wij e[en] paar weken geleden schreven, vern[e]men wij thans, dat de C. P. I. M. be[]sloten heeft vanaf 1 Augustus a.s. [de] proviandeering van hare schepen ze[lf] ter hand te nemen. Wij vernemen d[at] de z.g. „droge"store gegund is a[an] de firma Henderson, filiaal van een [te] Londen gevestigde firma, terwijl tha[ns] een zekere heer Adams, van de She[ll] office te Londen doende is om hi[er] en te Maracaibo contracten af te slu[i]ten voor de „fresh provisions."

We hadden gedacht dat onzen Cu[]raçaoschen kooplieden toch minste[ns] wel een kans zou geboden zijn, o[m] mee te dingen in de leverantie. W[ant] 't is toch wel vreemd, om niet te z[eg]gen treurig, dat een *Nederlandsch[e]* Maatschappij in een *Nederlandsch[e]* kolonie aan een *vreemde* firma voorkeur geeft boven ons eigen me[n]schen. En dan verlangt men nog [in] Holland, dat de betrekkingen tussch[en] Moederland en Kolonie steeds hecht[er] en vriendschappelijker worden, en d[at] wij steeds de Nederlandsche Indust[rie] moeten bevorderen. Een prachtig vo[or]beeld geeft ons thans de groot[e]

Maatschappij van Nederland, die zooveel concessies hier genoten heeft en nog geniet.

Dat de C. S. M. de proviandeering der schepen aan zich zelf trekt, en niet meer laat geschieden door de kapiteins, zooals tot nu toe het geval is, we kunnen begrijpen dat er een reden voor kan bestaan. Maar waarom de Curaçaosche kooplui en leveranciers uitsluiten, en met uitsluiting van dezen alles gunnen aan een vreemde firma?

Wij hebben op Aruba de treurige geschiedenis van het Commissariaat van de Panam die zooveel stof opgejaagd en zooveel ontevredenheid heeft gewekt, omdat zij den Arubiaanschen handel zoo goed als lam geslagen heeft. Gezaghebber Wagemaker, een Commissie van leden van den Kolonialen Raad hebben zich met de zaak bemoeid, geconfereerd met de chefs van de Panam en Lago en zoo getracht tot een bevredigend resultaat te komen. Of dit resultaat bereikt is, is een andere vraag. En nu zullen we hier eenzelfde feit gaan beleven; en wie weet wat onzen handel nog meer boven het hoofd hangt. Zou 't geen tijd zijn dat de K. v. K. en de Kol. Raad eens hun stem lieten hooren? wij twijfelen er niet aan of deze beide Lichamen zullen tezamen met het Bestuur deze zaak ter harte nemen.

Moordaanslag en poging tot zelfmoord.

Op Scharloo leefde een Engelsch sprekend werkman v. St. Martin met een vrouw van Sto Domingo. Woensdagmorgen greep de man zijn revolver en gaf de vrouw een schot in den buik. Waarom, wist de vrouw niet te zeggen. Daarna zette hij zich den revolver tegen het oor en en gaf zich een schot door het hoofd. Beiden werden onmiddelijk naar het hospitaal vervoerd. De vrouw bleek niet levensgevaarlijk gewond, terwijl de toestand van den man nog steeds kritiek is.

Hulde aan de dapperen.

Namens de militaire politie werd Maandag een krans neergelegd op het graf van de drie dapperen, Majoor Vaas, Brigadier van Zuilen en Sergeant Marcusse, verleden jaar 8 Juni gevallen op het veld van eer in dienst van het Vaderland.

Bezuiniging van de C. P. I. M.

Naar wij vernemen is tengevolge van de bezuinigingsmaatregelen bij de C. P. I. M. waardoor voortdurend meer werklieden ontslagen worden, de betaalrol van dag- en weekgelders per week verminderd met ongeveer anderhalve ton.

Shell - Olympiade.

Zondag ll. arriveerden hier per SS. *El Libertador* ongeveer 60 employé's van Caribbean Petr. Co. te Maracaibo, om deel te nemen aan de Shell-Olympiade, die 8, 9, en 10 Juni plaats vond; en Dinsdavond met een opgewekt feest gesloten werd.

Tolgeld.

De heer A. C. SCHOTBORGH wijst in *La Prensa* op 't feit dat het gouvernement thans een tol heft van 5 centen, en op Zon- en feestdagen en 's avonds na 6 uur, van 10 cent, om per gouvernementsboot de haven over te gaan, wanneer de brug open is, hetgeen helaas nog maar al te dikwijls en te lang het geval is.

Ons bereikten dezelfde klachten.

De vroegere concessionarisse was krachtens de concessie verplicht om voor 't geval de brug open was, booten in vaart te hebben waarvoor niet meer dan 2 centen per persoon mocht berekend worden. Waarom nu in eens 5 centen per persoon, en op extra- dagen en uren zelfs 10 cent?

Wij begrijpen dat het onderhoud onzer oude brug heel wat kost, — vooral om ze in een eenigszins dragelijken toestand te brengen; wij begrijpen echter niet, waarom de overtocht over de haven per motorboot 5 cent en per voet over de brug maar 2 cent moet kosten. Laten wij hopen, dat het Bestuur nota zal nemen van de klachten van het publiek daaromtrent.

Goede reis.

Morgen vertrekt de H. E. G. Heer J. D. MEINERS, vergezeld van Zijne familie, per S.S. Pellerin de Latouche naar de Bovenwindsche eilanden, om er zijn ambt van gezaghebber te aanvaarden.

Per zelfde gelegenheid zal de Z. E. Pater I. DE BRUIN, Pastoor van Gustavia, St. Barths, naar zijn parochie terugkeeren.

Goede reis.

Venezuela maakt schoon schip.

Economische onafhankelijkheid der republiek is de beste hulde die men Bolivar brengen kan op den 100sten verjaardag van zijn dood; zegt President Dr. J. B. Perez in zijn Boodschap. Daarom heeft het Congres 19 Mei ll met algemeene stemmen een voorstel aangenomen, waarin de regeering gemachtigd wordt om over te gaan tot de onmiddelijke betaling der buitenlandsche schulden ten bedrage van 19 millioen Bolivar.

Correspondentie.

„De Echo". U weet dat volgens journalistiek gebruik de Redactie zich niet verantwoordelijk stelt voor „ingezonden stukken", zoodat een artikel waarvan schrijver aan de Redactie niet bekend is, niet kan opgenomen worden.

Proces - van Es.

Aanhangig is het proces - van Es, technisch uitvoerder bij het Departement van O. W., beschuldigd van met gouvernements-materiaal werk voor particulieren verricht te hebben.

Het O. M. eischte 7 maanden gevangenisstraf.

Alastrim.

Aan boord van het Engelsche stoomschip „Wyneric", liggend in Caracasbaai, deed zich een geval van alastrim voor. De besmette en 10 personen van de bemanning, Hollanders, Duitschers, Engelschen en Polen werden naar Mundo Nobo vervoerd, waar zij thans in observatie zijn.

In brand gestoken.

Zondag kwam een Engelsche waschvrouw haar geld halen bij een Engelsch sprekend werkman wonend in Monteberde. Er ontstond ruzie tusschen beide, waarop de man de waschvrouw met petroleum overgoot. Toen zij op betaling bleef aandringen, stak hij haar in brand. De vrouw liep hevige brandwenden op en moest naar het hospitaal vervoerd worden. De dader is in hechtenis genomen.

Veertigurengebed te Otrabanda.

Donderdagavond om 7 uur is het plechtige opening van het 40 urengebed met Veni Creator, plechtig lof en preek.

Vrijdag, Zaterdag en Zondag is gedurende den geheelen dag het Allerheiligste ter aanbidding uitgesteld.

Vrijdagavond, om 7 uur plechtig lof en preek; Zaterdagavond om 7 uur lof zonder preek.

Vrijdag en Zaterdag is de 1ste H. Mis om 5 uur, de 2de om 6 uur, en om 7 uur gezongen H. Mis.

Zaterdag is er den geheelen dag gelegenheid om te biechten.

Zondag, om 8½ uur plechtige Hoogmis, en 's avonds om 6½ uur plechtig lof met feestpreek, processie en Te Deum tot sluiting van het 40 uren gebed.

Officieele berichten.

De Heer Louis Egbert Gravenberch is benoemd tot tijdelijk deurwaarder der belastingen alhier.

De Heer H. Molenbrugge, Eerste Luitenant alhier is benoemd tot hulpofficier van Justitie voor Willemstad.

Aan den heer H. Lamp, Loods-Opzichter aan de Caracasbaai is wegens ziekte, drie maanden binnenlandsch verlof verleend en de heer Diogene Lamp is als zoodanig benoemd.

Aan den R. K. Geestelijke van den 1sten rang M. A. M. Vuylsteke, Apostolisch Vicaris van Curacao, is wegens ziekte, twee maanden vrijstelling van dienst verleend.

De Heer R. J. C. Wahlen, is benoemd om gedurende het verlof van den heer M. A. M. Vuylsteke, diens werkzaamheden waar te nemen.

Aan den heer J. M. C. Timp, hoofdagent van de burgerpolitie op Aruba, is wegens langdurigen onafgebroken dienst van meer dan zes jaren, twee maanden binnenlandsch verlof verleenn.

De Heer Eric Arends, is bevorderd tot adjunct-commies en werkzaam gesteld ten kantore van den Gezaghebber op Aruba en tevens belast met de betrekking van hypotheekbewaarder aldaar.

De Heer R. M. Arends, schrijver op Aruba is overgepaatst naar het kantoor van den ontvanger op dat eiland.

De Heer A. M, Arends, is benoemd tot tijdelijke schrijver en werkzaam gesteld op het postkantoor op Aruba.

De Heer H. Oduber, adjunct-commies op Aruba, is eervol ontheven van de verdere waarneming der betrekking van hypotheekbewaarder op dat eiland.

De Heer A. Smit, loods alhier is overgeplaatst naar de Bullenbaai.

Aan den Heer G. R. Jonkhout, tijd, loods in Curaçao is eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

Carlos E. Hernandez, bode ter Administratie van Financiën, is uit 's Lands dienst ontslagen.

De Heer Thomas V. Hassell, klerk ten postkantore op Saba, is benoemd tot tijd. rooi- en scheepmeester op dat eiland.

De Heer J. H. A. W. Sprock, Substituut-Griffier van het Hof van Justitie in Curaçao is tijdelijk belast met de waarneming der betrekking van Griffier van gemeld Hof.

De Heer Q. L. Rigaud, Commies ter Griffie van het Hof van Justitie alhier, is tijdelijk belast met de waarneming der betrekking van Substituut-Griffier van het Hof van Justitie in Curaçao.

Aan Mej. N. M. D. Römer kweekelinge bij het Openbaar Onderwijs in Curaçao, is op haar verzoek eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

Aan den heer O. L. Labega, seiner bij 's Lands radiodienst alhier, is vier weken vrijstelling van dienst verleend, met vergunning dezen tijd op St. Martin N. G. door te brengen.

Surinaamsche huizen voor Curacao.

De West schrijft: Eenigen tijd geleden heeft de Kamer van koophandel hier ter stede zich gewend tot de directie der Cur. Petroleum Industrie-Mij met het verzoek om, indien er weer woningen voor personeel gebouwd moesten worden, daarvoor gebruik te willen maken van Surinaamsch hout, eventueel den b o u w in Suriname te doen aanbesteden.

De Kamer heeft daarop twee modellen van woningen gekregen, welke gewijzigd mochten worden om tot een aanbieding te komen.

Zij heeft zich daarop tot Z. E. den Gouverneur gewend met het verzoek de hulp te mogen erlangen van het departement van Openbare Werken, welks directeur den heer van Wouw beschikbaar stelde. Gisterenmorgen had een vergadering plaats van de belanghebbende zaagmolendirecteuren met dien ingenieur en den voorzitter der Kamer van Koophandel om tot een goed plan te komen voor een passende houten woning.

De Gouverneur schijnt bereid te zijn den heer Wouw naar Curaçao te zended om daar in in 's lands belang het aanbod dier woningen toe te lichten en naar de omstandigheden ter plaatse het noodig zullen maken, te wijzigen.

Op deze wijze hoopt men tot zaken doen op Curaçao te komen.

Wij wenschen Gouvernement en Kamer succes met dit streven.

Mooie verscheping naar Curaçao.

Met het s. s. Cottica zijn naar Curaçao verscheept: 180 kratten sinaasappelen, 10 kratten manga's, 500 eieren, een groote hoeveelheid groenten van Ons belang, 146 geslachte kippen, 30 vaten gomma (van Lelydorp), 30 zakken Liberia koffie, 50 zakken houtskool van Kwatta. De W.

Ir. Meyers.

De nieuwe Directeur van O. W. Ir. A. A. MEYERS, wordt 9 Juli per SS. Stuyvesant hier verwacht.

DE HEER

J. E. R. HERRERA

heeft de eer hiermede kennis te geven van het voorgenomen huwelijk van zijne dochter

JULIA MARIA

met den Heer

Lodewijk D. Gerharts

waarvan de voltrekking is bepaald op Donderdag 19 Juni a.s.

Bonaire, Juni 1930.

Receptie te 8.30 a.m.

Kralendijk, Bonaire.

MEVROUW DE WED.

C. A. GERHARTS-DE WILD

heeft de eer hiermede kennis te geven van het voorgenomen huwelijk van haren zoon

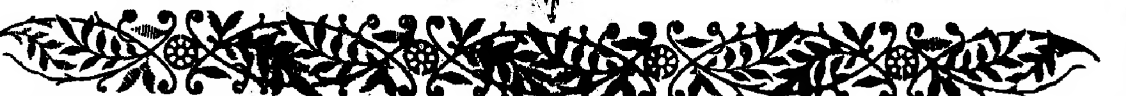
LODEWIJK

met Mejuffrouw

Julia M. Herrera.

waarvan de voltrekking is bepaald op Donderdag 19 Juni a.s.

Amsterdam, Juni 1930.

PROTECT YOUR HEALTH
against the Disease-Spreading FLY
. . . . use FLY-TOX

THE FEARFUL SEVEN

Fly
Mosquito
Cockroach
Moth
Flea
Bed Bug
Louse

They attack all homes, preying upon children, adults and property. Some of them, or all of them, are *always* busy, regardless of season. They leave a hideous trail of destruction, disease and death.

FLY-TOX
will exterminate every member of the FEARFUL SEVEN

The fly's foul tongue and hairy feet—like the specks he leaves on your baby's face—teem with the germs of typhoid, cholera, tuberculosis, leprosy, infantile paralysis and parasitic worms.

Use the certified killing power of Fly-Tox to exterminate the Fearful Seven and all other insect pests. This scientifically developed insecticide is non-poisonous, stainless and pleasingly fragrant. Stores everywhere sell Fly-Tox in the blue tin—with a money-back guarantee.

FLY-TOX
CERTIFIED KILLING POWER

UN CABALLO DE FUERZA
Dibujo de una fotografía Kodak tomada en los Estados Unidos

EL IDEALISMO INFANTIL TIENE SU INTÉRPRETE EN LA KODAK

MUNDO ideal el de los niños! Cajones rústicos convertidos en lujosas carrozas. Un trozo de madera en tajante espada. Un palo de escoba en brioso corcel.

Esas encantadoras escenas infantiles que con tanto orgullo comentan los padres, merecen recordarse. Y para ello nada mejor que la Kodak, que las toma en un abrir y cerrar de ojos, de una manera muy sencilla.

Nada es tan preciado en el hogar como un álbum pletórico de hermosas fotografías, perennes recordatorios de horas felices ya pasadas. ¿Lo tiene Ud.? Si no, inícielo cuanto antes. Para ello basta una verdadera Kodak y legítima Película Kodak: ambas llevan la marca "Eastman Kodak Company."

A LA EASTMAN KODAK COMPANY,
ROCHESTER, N.Y., E.U.A.
Sírvanse mandarme el folleto descriptivo de las Kodaks modernas.

Nombre............................
Dirección............................
Localidad............................ 108

Prijsverlaging.

Ondergeteekende maakt hierbij bekend dat hij met ingang van heden de prijzen van verfwaren van het Ged. Handelsmerk H. VETTEWINKFL & Zn. Amsterdam verlaagd heeft als volgt:

Loodwit 25 lbs.	f 10.00
Loodwit 12½ „	5.25
Zinkwit 25 „	9.50
Zinkwit 12½ „	5.00
Zinkwit 6¼ „	3.00

Curaçao, 1 Juni 1930
H. J. SCHEIDELAAR

Breedestraat 139 Overzijde Tel. 266
2—3

Lusteloosheid

Door eenige weken Sanatogen te gebruiken zult ge Uw lichaam en zenuwen dié extra kracht toevoeren, welke noodig is om zenuwslapte en haar gevolgen: vermoeidheid, lusteloosheid, enz., geheel te overwinnen.

Wees krachtig en energiek met

SANATOGEN

Het Zenuwsterkend Voedsel.
Verkrijgbaar bij alle Apothekers.

Curaçao half en half.
Cherry brandy,
Oude Genever „Superior".
Agenten voor de kolonie Curaçao:
ELLIS & DANIA.

„BILL-BRAU" BIER

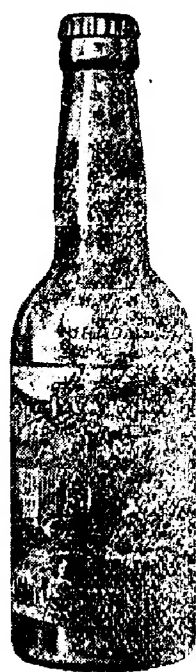
werd bekroond met Gouden Medailles op de volgende Internationale Tentoonstellingen:

Londen	1884
Londen	1886
Hamburg	1889
Luik	1890
Londen	1891
Malmo (Zweden)	1914

Deze zijn de beste bewijzen van zijn onovertroffen kwaliteit.

Proeft het heden nog en ge zult nooit meer een ander merk gebruiken.

de Jongh & Martijn.
Agenten.
(Telefoon No. 233).
26—26

Geen betere WHISKY te verkrijgen

MORRIS E. CURIEL & SONS.
Agenten. 6—4

INSPECTIE VAN HET ONDERWIJS.

EXAMENS.

De Inspecteur van het Onderwijs brengt ter kennis van het algemeen, dat de examens ter verkrijging van akten van bekwaamheid tot het geven van onderwijs in het gebiedsdeel Curaçao, ingevolge artikel 1 van het besluit van den 10n. December 1921 (P. B. No 70), zullen worden afgenomen in de maand **September** 1930.

Zij, die zich aan eenig examen willen onderwerpen, moeten zich vóór of op den **1 sten Juli 1930 schriftelijk** aanmelden bij den Inspecteur van het Onderwijs onder overlegging van de bij de Onderwijsverordening 1907 vereischte akten of bewijzen, benevens van eene geboorteakte.

Zij, die eenig examen wenschen af te leggen, moeten den leeftijd van *achttien jaren* hebben volbracht, tenzij de Gouverneur om bijzondere redenen vergunning verleent het examen eerder af te leggen.

Zij, die zich aanmelden, worden slechts tot het afleggen van het examen toegelaten, wanneer uiterlijk twee dagen vóór het begin der examens ten kantore van den Kolonialen Ontvanger op Curaçao een examengeld is voldaan van:

Vijf gulden voor het afleggen van het examen voor de akte van bekwaamheid als onderwijzer (es) vierde klasse, en van het examen in gymnastiek, nuttige of fraaie handwerken;

Tien gulden voor het afleggen van het examen voor de akte van bekwaamheid als onderwijzer(es) derde klasse en van het examen in de wiskunde, het boekhouden, de Spaansche, Engelsche, Fransche of Hoogduitsche taal, welk bedrag verminderd wordt tot vijf gulden, wanneer de candidaat in het bezit is van de akte van bekwaamheid als onderwijzer (es) derde of vierde klasse;

Vijftien gulden voor het afleggen van het examen in de Spaansche, Engelsche, Fransche of Hoogduitsche taal, bedoeld in de 2de lid van artikel 27 en in het 2de lid van artikel 42 der Onderwijsverordening 1907.

De candidaten worden opmerkzaam gemaakt op de verslagen der vorige examens, die in de Curaçaosche Courant bekend gemaakt zijn.

Ondergeteekende is tot het geven van inlichtingen over examens te spreken elken *Zaterdag* des morgens van **9** tot **12** uur op de Inspectie van het Onderwijs, Fort Amsterdam.

Willemstad, den 28n. Mei 1930.
De Inspecteur voornoemd,
H. J. A. SCHROEDER.

Wegens vertrek naar Europa te koop aangeboden, meubels en huishoudelijke artikelen.

A. van Essen, Witteweg 44.

1—3

CONSTIPACION.

RELIEVED . . . QUICKLY

This Purely Vegetable Pill will move the bowels withrout any pain and depresing after effects. Headaches, Indigestion and Biliousness are rleieved. Complexion improved. Children and adults can easily swallow Dr. Carter's tiny, sugar coated pills. They are free from calomel and poisonous drugs. They don't gripe. Not habit forming.

CARTER'S LITTLE LIVER PILLS

DE HEER EN MEVROUW

C. M. Meyboom Beukelman

geven kennis van de geboorte van hun zoon

Hendrik Jan.

Curaçao, 7 Juni 1930.

'VRIJWILLIGERSKORPS „CURAÇAO"

Algemeene Vergadering op Vrijdag den 20sten Juni 's avonds om 8 uur, in het lokaal van samenkomst op het Rif.

Bespreking van **„Reglement" Uniform", „Groote oefening" „Jaarfeest"** *en verdere mededeelingen en rondvraag.*

De opkomst van allen, ook zij die nog geen uniform hebben wordt vriendelijk doch dringend verzocht.

De President:
C. N. WINKEL.

Te koop

een CHRYSLER IMPERIAL
voor zeven passagiers,
in goeden staat

2—2 **bij H. TISCHER.**

Te Huur.

Met ingang 1 Juni de bovenverdieping van het nieuwe woonhuis, Penstraat No. 63a verdeeld als volgt: voorgalerij, zaal, 3 ruime slaapkamers, eetkamer, keuken, badkamer met douche en W. C. Lichtinstallatie en Waterleiding.

5 *Inlichtingen:* **Penstraat 63.**

CONSTRUCTIEMATERIALEN geschikt voor beton-werken, hout-werken, woningen, zijn te krijgen bij:

P. F. LEON
Van Raderstraat No. 7,
tegen zeer lage prijzen.

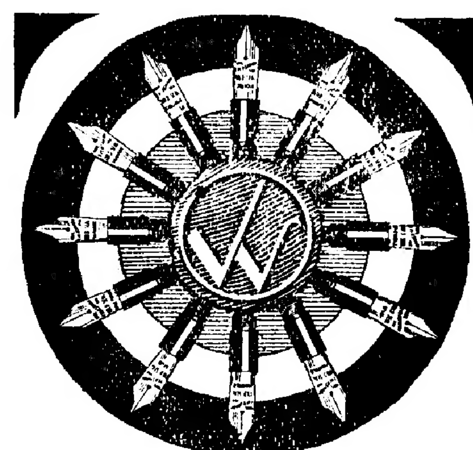
3—2

Wil U zekerheid hebben omtrent KWALITEIT en HOEVEELHEID?
Koop dan UITSLUITEND

Verfolie in blikken inh. 5 (VIJF) gins en voorzien van het Ged. Handelsmerk H. VETTEWINKEL & Zn. Amsterdam.

Verkrijgbaar bij:
H. J. SCHEIDELAAR

Breedestraat 139. Overzijde Tel. 269.
2—3

El Sello de Oro— símbolo de calidad

Las Plumas Eversharp con Punta Intercambiable se distinguen por el Sello de Oro que llevan en el mango. Busque Ud. esta marca pues *solamente* en las Plumas Eversharp puede Ud. hallar un surtido tan conveniente. Recuerde que la marca Eversharp es "sinonimo de garantía."

EVERSHARP
PLUMAS-LAPICEROS
Ventas al por mayor:
J. & H. DA COSTA GOMEZ, Curaçao

Desde 1764

El Té de Otto Roelofs es el mejor

Van het Eucharistisch Congres te Carthago.

DE PALMEN-HULDE DER KINDEREN.

De speciale correspondent van de Maasbode te Carthago seint 8 Mei het volgend verslag over de palmenhulde der kinderen,in het amphitheater.

De ziel nog vol emotie van het hemelsch schouwspel in het Belvédèrepark, waar in 't vroege ochtenduur het blanke kinderleger, als jeugdige kruisvaarders 't kruis op de witte tuniek, zingend, biddend opging naar 't Goddelijk Liefdemaal, stonden we onder den glorieerenden zonnehemel te midden in Carthago's roemrucht amphitheater.

Daar hebben ze geleden, eeuwen her, duizenden bloedgetuigen voor Christus, den Gekruiste, daar stierven zij voor Hem den folterdood; van daar snelden Perpetua en Felicitas, in wreede marteling gedood, haar Heiland te gemoet.

Ontroerd staren we op de door 't bloed van Christus' helden gedrenkte arena. Daar, in 't midden, waren de souterraine gevangenissen, waar de voor Christus ten dood gedoemden, lofzingend en biddend, het uur der martelie afwachtten, het uur ook van den overwinningspalm!

De palmen-offerande der kinderen, dat zou heden-namiddag, hier op dit martelaren-veld het grootsch programmapunt worden van Carthago's Eucharistisch feest.

Al in den morgen hadden velen zich een plaats verzekerd in het amphitheater.

In den loop van den dag waren hier 30.000 personen bijeengestroomd om getuige te zijn van de groote Christelijke manifestatie op de plaats, waar eens de heidenen heerschten.

Drie uur, daar komt, luide begroet door de enthousiaste menigte, een stoet van kerkvorsten het amphitheater binnen en schrijdt statig over het witte zand van de arena.

Pater Delattre, de „ontdekker" van Carthago wordt in het bijzonder levendig begroet.

Dan, om half vier, een grootsch moment alweer.

Zevenduizend kinderen in wijde kruistochtsgewaden, de palmen in de hand, komen vier aan vier de arena binnen.

Het groen der palmen rond hun hoofden lijkt in het zonnelicht de golving van een kostbaar gewaad.

Gezangen klinken, langzaam raakt de zandvlakte gevuld met witte kleederen en bladergroen, verlevendigd door meegevoerde vaandels.

Dan diepe stilte. Daar weerklinkt de korte en aangrijpende toespraak van pater Barra, den directeur van den Eucharistischen kruistocht.

Hij roept de herinnering op van de martelaren, kinderen vaak zooals zij, die in het thans herkerstend Afrika het leven lieten.

Vervolgens zegent kardinaal Lépicier de kinderen en alle aanwezigen.

Een kort lof is het einde van de indrukwekkende plechtigheid, en langzaam stroomt het verweerde amphitheater weer leeg.

De dag werd besloten met het „heilig uur", de nachtelijke aanbidding in de pro-kathredraal van Tunis en de primitiale kathedraal van Carthago, waar te middernacht, de priester zal opgaan naar het altaar Gods, om voor het heil der wereld opnieuw op te dragen het hoogheiligst sacrificie, en de geloovigen te spijzigen met het Brood des Levens.

De speciale correspondent geeft in een vervolg-telegram nog nader zijn indrukken weer:

Welk een ontroerend schouwspel was dat, die duizenden kinderen daar in de arena, in lange rijen optrekkend in hun witte kleederen!

Zij zongen, als gold het een lied van victorie op een veld van overwinning, de plechtige erkenning en bevestiging uit hun geloof. Credo, ik geloof, ik ben Christen!

Temidden van luide en levendige toejuiching kwamen ze in prachtige orde aan, in diepe rijen zich scharend op het terrein, waar één der heerlijkste manifestaties zou gehouden worden.

Aan de eene zijde stelden zich de jongens op, aan de andere de meisjes.

Ze schaarden zich in het midden van het amphitheater, rondom het steenen kruis, waarvan de fiere lijnen alle beteekenis gaven aan deze veelzeggende, diep-ontroerende plechtigheid.

Zij zingen, zingen al maar door, geen vermoeienis kennend, den lof van hun Heer en God, den triomf van Jezus Christus en van Zijn Heilige Kerk.

Wanneer zij allen tot één groote massa verzameld zijn, wuiven zij hun palmen, ten teeken van hulde en vereering, en het zacht geruisch, dat zij met die beweging maken, lijkt ons als een nieuw kindergebed, dat bijzonder aangenaam moet zijn aan God.

Op de plaats, waar eens de loges der senatoren en hooge persoonlijkheden waren ingericht, was een estrade gebouwd, waarop acht kardinalen en meer dan honderd aartsbisschoppen en bisschoppen hebben plaats genomen.

Pater Parra, directeur van den Eucharistischen Kruistocht, schrijdt naar voren en houdt een korte, zeer schoone, gloedvolle toespraak.

Hij roept de herinnering op aan al de martelaren van Affrika, vanaf die, wier bloed hier deze arena rood kleurde, tot de martelaren van Oeganda.

De werkelijkheid van het heden vloeit als het ware samen met deze historische herinneringen uit het verleden.

De palmen die we hier zien, symbolen van de offers en de gebeden, zijn de palmen der martelaren van Afrika.

Ze zijn een hulde, een heerlijke lofbetuiging aan God.

Zij zijn ook een belofte. Het is de belofte, welke vervat is in het refrein van het offerandelied en die deze duizenden kinderen, hier vereenigd, thans één van hart en één van ziel naar den hemel opsturen.

Kinderen van de martelaren van Carthago, wij zullen moedig en dapper strijden als zij! Wij zullen in u onze kracht en onzen moed putten, Eucharistisch Hart van Jezus!

Een altaar verheft zich hoog boven de tribune en beheerscht dus het geheele amphitheater.

Ons Heer wordt hierheen gebracht, omringd door een stoet van padvinders.

Er heerscht een diepe, roerende stilte het ingetogen zwijgen van duizenden en nog eens duizenden om de aanwezigheid van den verborgen God, Die boven hun hoofden troont.

Een koor jubelt uit, wat de duizenden rondom in stilte overwegen.

Als ook dit zwijgt, wanneer het oogenblik van den zegen nadert, heft de kardinaal-legaat den monstrans hoog boven zich en God zelf zegent hem en de scharen der duizenden die hem omringen.

Langzaam gaat de menigte uiteen diep geroerd en innig getroffen door het grootsche, dat zij beleefd hebben Voor de zooveelste maal mengden zich ook in deze menschenmassa Muzelmannen en Christenen dooreen.

DE MOHAMEDANEN EN HET CONGRES.

Een der deelnemers aan het congres schrijft over het bovenstaand onderwerp het volgende:

Het Eucharistisch Congres te Carthago heeft plaats temidden van een bevolking die overwegend Muzelmansch is.

En ofschoon reeds de congressen van Jeruzalem en Malta den luister van een Katholieke Eucharistie-triomf voor de verwonderde oogen van den Islam hebben ontrold, zal dit hier toch nog in meerdere mate het geval zijn.

't Is een feit, dat de Muzelmansche bewoners der „Régence" zich ten levendigste interesseeren voor wat hier plaats heeft. De landsvorst, de bey van Tunis is, met den Franschen resident, eere-voorzitter van het plaatselijk comité geworden, zooals men weet. Met pleizier ontving Zijne Hoogheid reeds maanden tevoren het bezoek van H.H.D.D.H.H. mgr. Lemaître en mgr. Heylen. Hij liet zich bij deze gelegenheid zeer gunstig uit over het te houden congres.

De bevolking zelf volgt met zeer groote belangstelling de plechtigheden.

Weliswaar zijn alle Oostersche volken vanwege hun karakter ten zeerste belust op wat men zou kunnen noemen een godsdienstige sensatie. Maar misschien zit de reden hunner belangstelling nog dieper. De Arabieren n.l. en andere volksstammen, die dit land bewonen, weten zoo goed als wij, dat het Christendom hier bestaan heeft van de eerste eeuwen af. Gedurende langen tijd — sedert het begin der eerste eeuwen speciaal — scheen het uitgedoofd. En nu moet toch iedereen wel minstens curieus vinden, dat, na al dien langen tijd, dat Christendom hier weer sterk is opgeleefd, dat een manifestatie als een Eucharistisch wereldcongres mogelijk wordt.

De eenige oplossing ligt hierin, dat in werkelijkheid, zooals ik zeide, die uitdooving slechts schijn was. En dit juist, omdat het zoo vast staat als een meters-dik betonnen skyscrapersfundament, dat Christus en Christendom voor alle tijden zijn.

Wat den Mohamedaan ook tot nadenken stemt, is 't feit, dat de congressisten uit alle werelddeelen komen: dat noemen wij de Katholieke eenheid. Zij echter knoopen er deze reflectie aan vast: dat we in de congres-organisatie iets hebben, wat op zijn minst met Mekka kan concurreeren. Er zijn meer van die dingen in onzen H. Godsdienst, die de Islamieten jaloersch doen zijn: b.v. de eene Paus te Rome, het groote getal katholieken, het belijden van eene waarheid door al die Katholieken.

Conclusies zijn in dezen nog niet te trekken. Ze zijn voor de na-congres-tijden. De Islam is een te moeilijk probleem om voorspellingen te wagen te zijnen opziehte.

Reeds ten tijde der voorbereiding van het congres te Jeruzalem, waarvoor Z.E. Kardinaal Lavigerie zich ten zeerste interesseerde, sprak deze prelaat de hoop uit, dat, zoo 't congres op de juiste manier plaats had, dit zijn invloed niet zou missen op de Oostersche Christenen. Die juiste manier moest zijn: werken in den geest van verbroedering.

Zouden die woorden ook op dit congres niet van kracht kunnen zijn. Laten we dan hopen, dat het Internationaal Eucharistisch Congres van Carthago een gelegenheid van bijzondere genade-schenking moge zijn voor de verblinde aanhangers van den Islam in Tunis.

HET HEILIG UUR DER MANNEN.

De speciale correspondent te Carthago seint 9 Mei nog het volgende over de plechtige en grootsche geloofsmanifestatie der mannen, welke gisterenavond in het reeds meermalen genoemde amphitheater plaats vond.

Eens te meer voelen we ons als overweldigd door de aangrijpende schoonheid en den grooten geestelijken luister van een plechtigheid, waarvan wij heden Vrijdagavond getuige mochten zijn.

Wij reiken ons zelf geen brevet van geestelijk onvermogen uit, wanneer we ook ditmaal moeten erkennen, dat wij ons waarlijk onmachtig voelen om een volledig beeld te geven van alles, wat wij hebben gezien en van omvang en diepte der ontroerende indrukken, die de zoo pas aanschouwde plechtigheid in ons wekte.

De avond valt over het Afrikaansche landschap, over Carthago en de verre heuvelen.

Als in innige heilige geheimzinnigheid welft de avondhemel zich over het martelarenveld, het amphitheater, voor eeuwen terug tooneel van zooveel geloofsmoed, zooveel lijden en martelingen om wille van het geloof in den Gekruisten Godmensch, zooveel heerlijke overwinningen van bergen verzettend Godsvertrouwen en in reine glansen stralende deugd.

Het is een avond van schitterend sterrengeflonker en lichtende klaarte.

De maan overgiet het terrein dezer indrukwekkende samenkomst met haar zacht tooverachtig schijnsel.

Dan verschijnen onder het licht harer zilveren stralen de donkere gestalten der mannen.

In drommen van duizenden komen zij aanzetten, in de hand een brandende kaars.

In het roemruchte amphitheater van Carthago stroomen zij samen, daar, waar de oude steenen zich met een bijzondere duidelijkheid en scherpte afteekenen onder de ietwat schrille belichting der fel opvlammende groote toortsen.

Wij zien, scherp omlijnd, verschillende gestalten zich uit de donkere massa losmaken: een groep Witte Paters, in het centrum der arena vereenigd onder het Kruis, de fijne silhouetten der padvinders, symbool der hope en der toekomst!

Van een serene klaarte is de hemel, waaraan zoo straks een vliegmachine cirkelde.

Op den door het bloed der martelaren gedrenkten en gewijden grond is de menigte thans als in stilte verstard.

Waarlijk doodsche stilte heerscht over het martelveld en bevangt de menigte met een geheimnisvolle ontroering.

Het schouwspel van dit amphitheater vol met christenmannen, die de herinnering wakker roepen aan de andere christenstrijders, die als moedige geloofshelden hier hun leven lieten, is van een verbijsterende grootschheid.

En hoe goed begrijpen wij thans het bezielend woord van mgr. Tissier, bisschop van Châlons, die deze godvruchtige mannenscharen door zijn meesleepende welsprekendheid is komen opwekken tot hooger geestelijk leven, tot dat krachtig en innig geloof in de Eucharistie van onze Christenbroeders uit de eerste eeuwen der vervolging en der martelingen.

In geestdriftige taal verheerlijkt de doorluchtige prelaat de Eucharistie.

Wat is het heerlijk, over dit verheven Sacrament te spreken te Carthago, juist in deze omstandigheden!

Hoe krijgt elk woord van den gewijden redenaar hier dieper beteekenis!

Met groote zielsontroering weidt de bisschop van Châlons uit over de groote herinneringen, aan dezen arena-grond verbonden.

Met fijn en innig gevoel spreekt hij over de H. Hostie als bron der schoonheid, bron der liefde, bron van geloof en bron van hoop.

De Hostie, die maagden voorbrengt, die de zwakken versterkt, de sterken bevestigt.

De Hostie, bron van eenheid en vrede in de zielen der individuen, in de huisgezinnen, bij de volken.

De schitterende redevoering van mgr. Tissier vervulde het amphitheater met daverende toejuichingen, die aan het slot als een machtige donder over de arena-vlakte rolden.

Uit de arena en van de tribunes, die zwart zien van het volk, stijgt een machtig „Credo" ten hemel en vult de ruimte.

Het is dezelfde geloofsbelijdenis, die weleer aan de christenen het martelaarschap kostte, die thans echter, dank zij hun heldhaftig offer, de bevestiging is van de eindelijke en definitieve overwinning.

Hierna stijgt ook het „Magnificat" uit de arena op, om ook de Moeder Gods te doen deelen in de hulde, aan haar Zoon gebracht.

De plechtigheid eindigt met den zegen van het Allerheiligste, die door kardinaal Verdier wordt gegeven.

Daarna verspreidt zich de menigte wederom in de stilte van den nacht; alleen de primatiale van Carthago straalt en schittert; zij is één groot tintelend licht, vol zinnebeeldige beteekeenis: het Licht in de duisternis.

Ongetwijfeld hebben we hier één der meest ontroerende oogenblikken van het Congres beleefd.

DE PROCESSIE.

De zegen met het Allerheiligste aan Afrika en de wereld.

De speciale correspondent van de Msb. te Carthago seinde:

Het XXXe internationale Eucharistische congres te Carthago vond Zondag namiddag zijn bekroning in een machtige apotheose.

Hemel en aarde, de blijdschap van een stralenden hemel en de onvergetelijke schoonheid van het landschap, de schat van herinneringen, die bij deze hulde aan den Verborgen God als met één slag uit het verleden opdoemden, niet het minst van al echter ook het vurig en innig geloof, dat ondanks alles ook in onzen tijd wordt vermeerderd en versterkt met den dag, dit alles werkte hier samen in eendere harmonie, om Hem te eeren, die hemel en aarde, verleden en heden schiep.

Niemand of niets is achtergebleven, om de laatste uren van een der machtigste manifestaties, van openbare hulde aan den God der H. Eucharistie, onuitwischbaar in onze herinnering uit te beelden.

Op alle glooiingen der heuvelen in den omtrek, tot zelfs van heel verre, op iedere verhevenheid en op ieder punt langs den weg van de primatiale van Carthago naar het amphitheater stonden de menschen bijeengedrongen, om den stoet te zien passeeren. Alleen het aantal toeschouwers wordt op 150.000 geschat. En nog groeide de menigte aan van minuut tot minuut.

Militaire troepen handhaven de orde bij dezen ontzagwekkenden toeloop van menschen en brengen tevens de militaire eerbewijzen. Ook het leger toch neemt deel aan deze grootsche hulde en kondigde hedenmorgen den laatsten grooten Eucharistischen dag aan met een kanonschot, dat over de beide steden en den geheelen omtrek weerklonk.

Ondanks het ontzaglijk aantal deelnemers— tien duizend priesters en leeken — heerschte in dezen stoet een wondere orde.

Vooraan trokken de deputaties der Tunesische parochies, daarna de priester-oud-strijders onder aanvoering van abbé Bergey; den geheelen weg langs werden zij luide door de omstanders toegejuicht.

Achter hen volgden de buitenlandsche deputaties, de Duitschers, de Engelschen, de Belgen met groote wuivende banieren en kleurige vlaggen, de Canadeezen, de Spanjaarden en Zuid-Amerikanen met witte banieren, de Polen, Hollanders, Franschen, Amerikanen, Italianen, Litauers, de Maltezers met hun fanfare, de Mexicanen, Zweden en Noren en de Tsjecho-Slowaken.

Een talrijke en aardige groep meisjes uit Aveyron sluit dit eerste gedeelte van den stoet.

Eén diep roerenden indruk maakten de onafzienbare rijen van kloosterzusters in wit, zwart of bruin habijt: liefdezusters, zusters van Nevers, de zusters van den H. Joseph, de soeurs van de l'Apparition, de zusters Franciscanessen, de zusters missionarissen, van de H. Maagd, de soeurs auxiliatrices, de witte zusters van kardinaal Lavigerie, de zusters van Sion, de zusiertjes der armen en achter hen de broeders-onderwijzers der christelijke scholen en de broeders-Maristen.

Dan volgt een ontzaglijke schare van 1200 seminaristen en 3000 priesters. Te zamen vormen zij den grootsten stoet van priesters en geestelijken, die ooit aan een processie deelnam.

Bij hen sluiten zich ook de kloosterlingen aan, in het bijzonder de Witte Paters, die overal en bij iedere plechtigheid van het congres niet te vergelden diensten hebben bewezen.

Meer dan honderd bisschoppen van alle hierbovengenoemde naties, bovendien nog uit Servië, Australië, de Oostersche landen en missiegebieden, gaan onmiddellijk het H. Sacrament vooraf.

Terecht kon de kardinal-legaat in zijn toespraak, die hij op het einde der pontificale H. Mis hield, zeggen, dat deze manifestatie op dezen met het bloed der martelaren gedrenkten bodem een zinnebeeld is van de onvergankelijkheid der Kerk; door deze grootsche hulde toch is de Kerk, die hier eens bloeide, opnieuw verrezen en allen, die thans hier bijeen-zijn, zijn een levende belofte en blijvende waarborg, dat de Kerk ook in de toekomst zal voortduren.

Na dezen stoet, die zich als één groot kleurend lint langzaam voortbewoog over de breede allée van de primatiale naar het amphitheater, na dit wapperend veld van banieren en levende kleuren, volgde onder een witte baldakijn het Allerheilligste, gedragen door mgr. Heylen.

Een eeregarde van pauselijke officieren en ridders van het H. Graf met wijden witten mantel omringen den verborgen Koning, onmiddelijk gevolgd door mgr. Lemaitre en zeven kardinal in cappa magna, waarvan de majestueuze slepen door Witte Paters worden opgehouden.

Overal, waar het Allerheiligste voorbijtrok, brak een een uitbundige kreet van vreugde uit de menigte los. Ieder, die bij dit schouwspel tegenwoordig was, werd diep bewogen, wijl hij gevoelde, dat dit enthousiasme rechtstreeks voortkwam uit het hart. Bij geen andere manifestatie ter wereld drongen de vreugdekreten en toejuichingen zoo rechtstreeks door tot de ziel.

De stoet, die zich over een lengte van bijna drie kilometer uitstrekte, werd gesloten door een groep leden van het parlement in ambtsgewaad, leden van het permanente comité en tenslotte de schola cantorum der Witte Paters.

Het was alsof heel de processie gehuld was in een wolk van gebeden, gezangen en hymnen ter eere van het H. Sacrament.

Wanneer het koor een oogenblik zweeg, hoorde men enkel het stille schuifelen der duizenden en het tikken der rozenkransen: alleen deze zwijgende gang en die stille roffel der rozenkransen maakten een nooit te vergeten indruk.

Juist de groote eenvoud, waarmede werd gezongen en gebeden, waren de schoonste bekroning van de dagen, die wij hier hebben mogen beleven.

Onder het gelui van klokken, die haar sonore klanken deden uitrollen over de ruinen der oude stad, trok de processie den breeden weg af, het amphitheater rond en daarna weer terug naar de primatiale.

Op den stoep van de kathedraal op roode tapijten knielden de zeven kardinalen neer en rond hen op den grond de bisschoppen, prelaten, priesters en geheel de menigte.

Daarna werd het Allerheiligste uitgesteld in een soort van loggia, die boven den hoofdingang voor den witten gevel van het hooge en sobere gebouw der kathedraal, was aangebracht.

Als een laatste hulde klonken machtig het Te Deum en het Tantum Ergo ten hemel op. Uit de wierookvatten stegen de rookwolken als een zinnebeeld van het vurig gebed der ontzaglijke scharen, die op het plein voor de primatiale neerknielden, omhoog naar het Allerheiligste, dat in de fonkelende monstrans hoogverheven boven aller hoofden stond uitgesteld.

Na het uitsterven van het Tantum Ergo trad de figuur van kardinaal Lépicier nogmaals in vol ornaat met het Allerheiligste naar voren en zegende van de loggia uit de duizenden en duizenden, die beneden neerknielden, Carthago, Afrika en de wereld.

Op geen ander oogenblik in ons leven hebben wij zóó de eenheid gevoeld van het katholicisme, hier vertegenwoordigd door afgevaardigden uit alle volken ter wereld, bijeen op deze heilige plaats, waar het verleden en het heden elkaar ontmoeten, om gezamenlijk hun God onder Broodsgedaante te aanbidden.

Nadat de aanwezigen op de gebruikelijke aanroepingen, die door mgr. de Durfort werden gezongen, hadden geantwoord verscheen de kardinaal wederom met mijter en staf op het balcon en vroeg de menigte, ook Maria in den triomf van Haar Zoon en den Paus in den triomf van Zijn Kerk te doen deelen.

Met bewogen stem hief hij daarop zelf het „Ave Maris Stella" aan, dat als uit één borst door de menigte werd gezongen. Tenslotte reciteerde de kardinaal met heldere stem de liturgische gebedsformules en schonk allen den Pauselijken zegen. Dan weerklonken lange vreugderoepen, al de duizenden, die hier verzameld waren stemden in met het gejubel: „Leve Koning Christus, leve de Paus".

Van vier uur tot half zeven had de processie geduurd, nu was dan het oogenblik van het einde daar.

Het einde van het congres, een wondervolle glorificatie van de H. Eucharistie en van de H. Kerk, vol van onuitputtelijke beloften voor Afrika en de gansche wereld.

Vol ingetogenheid verspreidde zich de menigte ovar de wegen en de bergen, de ruinen en het amphitheater, indrukken wisselend over de grootsche dagen beleefd in dit hemelsch Jeruzalem, waar ook zij Hem herkend hadden in het breken des Broods.

Langzaam daalde de avond over het Afrikaansche land en aan zijn majestueuzen hemel stak God de lichten aan, als een fonkelende illuminatie tot besluit van dezen luistervollen Hosannadag . . . .

Bij het overwegen van alle zegenrijke gevolgen, die dit congres hebben kan, blijft men dankbaar twee mannen gedenken: de herinnering aan kardinaal Lavigerie en de uitnemende verschijning van mgr. Lemaitre.

Beiden zullen ze de welverdiende eer genieten genoemd te worden als de wederopbouwers van Christelijk Carthago, en als bereiders van den weg, waarlangs het Christelijk geloof Afrika heroveren zal en de wereld zal verlichten met steeds helderder licht.

DANKBETUIGING.

Ondergeteekende betuigt hierbij zijn hartgrondigen dank aan Dr. Boogaart voor zijn kundige behandeling en aan de Eerw. Zusters van het St. Elizabeth's-Gasthuis voor hare liefderijke verpleging gedurende zijn verblijf aldaar.

Bonaire, 30 Mei 1930.

2—3 EMILIO HART.

